

O, to je bil velik praznik

»O, tovarišica, to je bil velik praznik, ko smo si nazadnje zavezali pionirske rute in si naredili pionirske kape. Škoda, da vas ni bilo zraven,« so drug drugemu skakali v besedo Jaša Rakuš, Daša Zidar, Gaber Lesjak in Tana Oblak, pionirki in pionirja osnovne šole Tone Tomšič, ko sem se z njimi menila o tem, kako se počutijo kot na novo sprejeti pionirji.

Našteli so, kaj vse so počeli na proslavi, kako lepo je bilo, ko so zapeli, kako slovesno, ko so dali pionirsko zaobljubo in jo brž še enkrat ponovili, da bi se prepričala, kako to ni prazno drdranje besed, marveč si jo bodo zapomnili

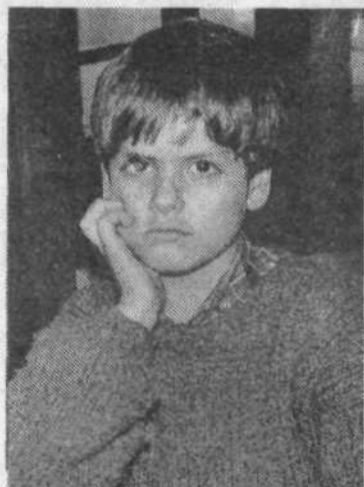
Daša Zidar

za vse življenje in se seveda tudi ravnali po njej.

»Nismo več cicibani, to je fino,« je vzkliknila Daša in s tem hotela opozoriti, kako jih je zdaj treba jemati bolj resno, zares, saj pionirji nič več ne blebetajo neumnosti, ampak oni že vedo, kaj rečejo. Če na primer nekaj obljubijo, mora držati kot pribito.

Kakšen mora biti pionir, da je vzor drugim?

»Ne nagaja, priden je, pomaga drugim, mamicam pomaga, ne laže...« so govorili drug čez drugega.

Jaša Rakuš

»Ne draži živali, ne razbija šip,« so pristavili in pokazali na razbita šolska vrata, ki jih je pred kratkim nekdo krepko zdelal, čeprav je bil že zdavnaj pionir.

»Pravi pionir razvija tovarštvu, da se ne bomo topli,

Gaber Lesjak

sovražili, pričkali med seboj,« sta dodali deklici.

»Da ne obrca tovariša, ki je boljši pri nogometu,« sta dodala dečka.

»In če prej naredi nalogo kot drugi, pravi pionir ne nagaja, ampak da drugemu, da od njega prepiše,« so nadalje čebljali, se hahljali, krilili z rokami, se naslanjali drug na drugega in bili živahni kar se da.

Potem je beseda nanesla na sitne in pridne bratce, na nagajive in jokave sestrice, ki

Tana Oblak

do že kaj povedati. In hudujejo se, če kdo ne spoštuje zelenja in ga ima za smetišče: nezaslišano.

ZADNJI VEČER PRED TISTIM
DNEM SPLOH NISEM SPALA.
ZJUTRAJ PA SEM VSTALA
ŽE OB 5^h. V ŠOLI MI TUDI
MALICA NI BILA DOBRA, TAKO
TE ŽKO SEM ČAKALA. RADA
SEM SE UČILA DOLGE ZA=
PRISEGE. SEDAJ SEM VESELA PI=
ONIRKA.

JANJA HORVAT, 1.B

ne razumejo, da se morajo pionirji tudi učiti doma, če so ti malčki še cicibančki. O, ti bodo že še videli, ko bodo pojedli malo več čokolina in popili več mleka.

Niso pozabili omeniti tudi partizanske pionirke, kako so pomagala partizanom, da so prenašali pošto, nabirali borovnice, gobe in zbirali drugo hrano za borce v gozdovih.

In potem smo bili spet na šolskem dvorišču. Ja, tam nekateri lomijo veje, kar ni lepo. O tem se veliko pogovarjajo na vrtnarskem krožku. Tudi o rožah in lončnicah ve-

še hujše se jim zdi, če kdo brca nemočne živali. O, to so vedeli povedati o živalih, kako jih imajo radi, kako jih je prijetno božati, ampak zanje je treba tudi kaj storiti, jih negovati, hraniti.

Ja, kaj vse se ne mota v teh glavah, ki včasih kar preveč pametno govorijo; a kaj, ko je dandanašnji svet takšen, da morajo že otroci nemalokrat odraslo misliti. A če ni nobe tovarišice zraven, potem le pozabijo na resnost in hop, že se lovijo po dvorišču, se smeji in tekajo kakor voda, ki je ni mogoče uloviti. In prav je tako.

A. A.

Bomo res ob telovadišče?

Sliši se neverjetno, vendar je res, da pride na enega prebivalca naše občine 0,16 kvadratnega metra pokritih površin za šport in komaj 0,25 kvadratnega metra zunanjih... V tem je naša občina jugoslovanski rekorder. Da bi bila »žalostinka« še večja, naj dodamo, da bo slednja številka še zmanjšana, saj nam urbanisti grozijo, da bodo zazidali tudi letno telovadišče. Javna razprava je šla pol molče mimo in v bistvu so načrti za poglobitev železnice in za predor pod Rožnikom sprejeti. Nadomestnih površin za telovadišče ne bo... Zdaj pa se tu dnevno zvrsti nič manj kot 1600 otrok in odraslih, da bi se nadihali zraka in se rekreirali. Kako dolgo še, je vprašanje časa in v tem primeru – k sreči – tudi denarja.

A. A.

Upam, da bo nekomu toplo

Vsi, ali pa vsaj večina, vemo, kaj se dogaja na drugem koncu naše domovine, na Kopaoniku. To je revno območje in zadnje čase smo veliko slišali in čitali o potresih, ki so se tam kar vrstili.

Prišla je zima in z vsemi svojimi nevšečnostmi bo ljudem s tega predela povzročila mnogo skrbi. Marsikdo še nima strehe nad glavo in zebe ga. Zato se je vsa domovina lotila solidarnostnih akcij. Odrasli pomagajo z večjimi vsotami denarja, delovne organizacije pa pošiljajo gradbeni material, stanovanjske prikolice in drugo.

Tudi pionirji (in na nekaterih šolah tudi mladinci) v naši občini smo se dogovorili, da bomo organizirali zbiranje solidarnostnega dinarja za Kopaonik in s tem pomagali našim vrstnikom v teh krajih. Vsak pionir je prispeval toliko, kolikor je mogel. Sklenili smo, da se bomo odpovedali nečemu, kar za nas ni nujno potrebno, n. pr. bonbonom, žvečilnim gumijem itd.

Akcijo zbiranja solidarnostnega dinarja za Kopaonik smo že zaključili in lahko rečemo, tudi uspešno. Zbrali smo 52.170,00 din (OŠ Tone Čufar 5.260,00 din, OŠ Prule 3.000,00 din, OŠ Majda Vrhovnik 11.280,00 din, OŠ Tone Tomšič 9.630,00 din, OŠ dr. Jože Potrč 5.500,00 din, OŠ Prežihov Voranc 10.000,00 din, OŠ Ledina 7.500,00 din, ZU Janez Levec 2.700,00 din).

Upamo, da bomo s svojimi prispevki omogočili, da bo nekomu toplo in ga ne bo strah mrzle zime.

KATKA ŠMUC, 7. a
OŠ Tone Tomšič

JLA v miru

Jugoslovanska ljudska armada ima slavno preteklost. Razvila se je v najtežjih časih jugoslovanskih narodov, med NOB iz I. Proletarske brigade. Danes je močna in sodobna armada z različnimi rodovi vojske, ki jih zahteva naš čas. Naše ljudstvo, njegova hrabrost, borbenost, enotnost in predanost socialističnim idejam, je ustvarilo našo moderno armado. Je čuvarka miru in enotnosti naših narodov. Pod njenim varstvom gradimo socializem in se uveljavljamo v svetu kot neuvrščena država, ki se bori za mir, pravičnejši in boljši svet.

Naša armada pa ni samo branik domovine pred zunanjim sovražnikom, neprecenljiv je njen delež pri gradnji in razvoju socializma ter pri gospodarskem napredku. Brez pomoči naše vojske si ne moremo predstavljati, kako bi se izkopal iz stisk, ki nam jih povzročajo naravne katastrofe. Ob potresih, poplavah, požarih, letalskih nesrečah, itd. so naši vojaki takoj na kraju nesreče in brez predaha pomagajo, dokler ni najhujše mimo. Velik je tudi njen vzgojni in izobraževalni pomen. Nešteto mladih fantov se je med služenjem vojaškega roka izučilo poklica ali si pridobilo strokovno znanje, ki si ga drugače ne bi mogli. Mnogo mladih fantov, ki so bili pred vstopom v armado neurejeni in problematični, je prevzgojila v zrelejše, trdnejše osebnosti.

Naša armada izhaja iz ljudstva in je zaradi ljudstva. To potrjuje tudi prostovoljno vključevanje deklet, ki prevzemajo podobne dolžnosti kot fantje.

Ob prazniku, 22. decembru, ji iz srca čestitamo in ji želimo, da bi pogumno stopala v korak s časom in napredkom.

SIMONA ZABUKOVEC, 7. a.

Ni miru »Pod košem«

Stanovalci in hišni sveti Ilirska 4, 6, 8 so v nenehnem sporu z novim najemnikom lokala »Pod košem«. Obratvalni čas si samovoljno podaljšuje večkrat tudi do 24. ure. Hrup, ki ga povzročajo več ali manj opiti gostje, čedalje bolj moti stanovalce. Upravnik Milan Čulibrk se na pritožbe sploh ne zmeni. Hišni svet bo skupaj s krajevno skupnostjo uredil vse potrebno, da se zagotovi red in mir na tem področju.

Dedek Mraz v naši občini

Tudi v letošnjem letu bo dedek Mraz prinesel v naš vsakdanjik, še posebno pa v doživljajski svet otrok poleg daril in številnih prireditvev tudi trenutke vznemirjenja in lepih želja.

Za novoletne prireditve za predšolske otroke v KS bodo poskrbela društva prijateljev mladine in sicer:

KS Vodmat: 25. december ob 9.30 v večnamenskem prostoru VVO Stari Vodmat

KS Tabor: 25. december ob 17. uri v dvorani KS Tabor
KS Josip Prašnikar: 27. december ob 16. uri v dvorani TEKSTILA KS Kolodvor: 27. december ob 17. uri v dvorani KS Kolodvor
KS Ajdovščina: 26. december ob 16.30 v dvorani KS
KS Gradišče: 26. december ob 17. uri v dvorani KS
KS Prule: 28. december ob 15.30 in 17.30 v dvorani KS
KS Poljane in Nove Poljane: 25. december ob 9.30 v Lutkovnem gledališču

V KS Ledina je bilo novoletno praznovanje 19. decembra, v KS Stara Ljubljana pa 22. decembra.

Vsem predšolskim otrokom in učencem 1. razredov osnovnih šol bo dedek Mraz prinesel prikupno novoletno darilce – MOBILE »LETNI ČASI«, katerega oblikovalka je Gordana Schmidt.